

de ferie med børnene i skoleferier. Jamen det er da ganske udmærket.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til lovforslaget, at under drøftelserne med arbejdsmarkedets parter om den børnefamiliepolitiske redegørelse, kun der kunne samles tilslutning til de to områder, jeg her har nævnt. Men jeg kan godt forstå, at arbejdsmarkedets parter ikke kan gå længere, og det tror jeg også arbejdsmi- nisteren har forståelse for, når vi tager hensyn til virksomhedernes vanskeligheder med at skaffe tilstrækkelig veluddannet arbejdskraft. Prognoserne for fremtiden med færre unge på arbejdsmarkedet og flere på orlov og efterløn, taler deres eget sprog om de vanskeligheder, virksomhederne fortsat vil være i med hensyn til arbejdskraft.

Børnepasningsorloven er cementeret i lovgiv- ningen, og det er ganske udmærket. Vi er enige i, at der skal være de muligheder, og vi finder, at justeringen til de kortere minimumsperioder er ganske udmærket. Specielt kan der være et incitament for de handicappede i, at de her får en fordel. Men kan vi ikke gøre det lidt bedre? Kan vi ikke bare få vedtaget her i Folketinget, at pengene følger børnene med frihed for foræl- drene til at få passet deres børn efter eget ønske og behov og orlov efter aftale med den enkelte arbejdsgiver?

Jeg synes, vi blander os for meget i arbejds- tagernes og arbejdsgivernes selvbestemmelse med hensyn til, hvad de kan aftale. Og kunne man ikke finde en ordning, sådan at de mange ledige, vi har, der går uden at have noget at lave, kom til at passe deres børn selv, mod at der var en garanti for, at når de fik arbejde, var der plads til børnene?

Det, der kan undre en smule, er, at det i arbejdsministerens fremsættelse af lovforslaget siges, at det er magtpåliggende for regeringen at bidrage til, at forældre og børn kan være mere sammen, når der samtidig i § 10 a, stk. 1, i den gældende lov står, at hvis det er et barn i alde- ren 3-8 år, der giver orlovsmuligheden, kan der højst benyttes en halvdagsplads i offentligt dagtilbud. Jeg mener, her foreligger et para- doks: Først kan forældrene søge orlov til børne- pasning for dernæst at sende barnet i daginsti- tution.

Vi har nogle spørgsmål, som vi skal have drøftet meget nøje under udvalgsarbejdet, og vi vil se på, hvilken stilling vi vil tage til det her lovforslag, når vi er kommet igennem udvalgs- behandlingen.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Ja, man fristes jo til at sige: Nu gik det ellers lige så godt! Det var, da jeg havde hørt den første del af Mogens Andreasens tale. Det gik lige så godt, fordi jeg jo kunne høre, at det faktisk var et positivt forslag, og at han forholdt sig posi- tivt til forslaget. Og det synes jeg da er helt ok, og det kan vi så forhandle videre om i udvalget.

Men så gik han over til at tale om de her dag- institutionstilbud, som jeg jo ikke rigtig mener egentlig er en del af det her forslag, men lad os da bare diskutere det. Og så sagde han, at det her bare skulle være aftalebaseret mellem forældre og arbejdsgivere.

Jeg må spørge hr. Mogens Andreasen: Når man ellers hører, hvad Dansk Folkeparti kan melde ud her fra talerstolen om belastninger på arbejdsgivere osv., hvordan forestiller man sig så at en ordning med en rent aftalebaseret orlov skulle udmøntes mellem forældre og arbejds- giver? Kan vi ikke få et bud på, dels hvad sådan noget vil koste, og dels hvordan man overho- vedet forestiller sig at man kunne få arbejds- givere til at hoppe på den her limpind?

Jeg vil yderligere sige: Jeg har utroligt van- skeligt ved at forestille mig, at forældrene ville få en situation, der ville være bedre end den, de får med den her ordning.

(Kort bemærkning).

Mogens Andreasen (DF):

Jeg vil godt sige til hr. Lars Kramer Mikkelsen, at det er rigtigt, at vi er positive over for, at der er muligheder for forældrene at være sammen med deres børn. Det skal der også være. Men problemet for os ligger i, at man i dag står i en situation på arbejdsmarkedet, hvor man kan si- ge: Jamen det er ganske udmærket, at de 8 uger bliver normen, men situation er altså sådan, at tilgangen til arbejdsmarkedet af yngre ikke er så stor.

Så der ligger jo det i det, at vi simpelt hen blander os for meget i de ordninger, der er. Lad dog de virksomheder og de forældre blive en- lige om, at der er et forældrepar eller en enkelt forælder, der kan holde fri 14 dage eller 3 uger eller 4 uger, som det nu passer medarbejderen og virksomheden. Det kan jeg ikke se noget galt i, det er sund fornuft, og i øvrigt sagde jeg også noget om, at vi kunne få valgfrihed, og at vi bare kunne lade pengene følge børnene.